

Verwaltungsgericht Sigmaringen prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar 2002 m. birželio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1019/2002 ⁽¹⁾ dėl prekybos alyvuogių aliejumi standartų, pataisyto 2003 m. sausio 18 d. (OL L 13, p. 39), pakeisto 2003 m. liepos 1 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr.1176/2003 (OL L 164, p. 12), 1 – 12 straipsniai aiškintini taip, kad šiomis nuostatomis taip pat pakeičiamos taisyklės, taikomos pateikiant galutiniam vartotojui neišpilstytą alyvuogių aliejų ir alyvuogių atliekų aliejų?
- 2) Ar 2002 m. birželio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1019/2002 dėl prekybos alyvuogių aliejumi standartų (OL L 155, p. 27), pataisyto 2003 m. sausio 18 d. (OL L 13, p. 39), pakeisto 2003 m. liepos 1 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr.1176/2003 (OL L 164, p. 12), 2 straipsnio 1 dalis aiškintina taip, kad ši nuostata nustato draudimą pateikti galutiniam vartotojui neišpilstytą alyvuogių aliejų ir alyvuogių atliekų aliejų?
- 3) Arba, ar 2002 m. birželio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1019/2002 dėl prekybos alyvuogių aliejumi standartų (OL L 155, p. 27), pataisyto 2003 m. sausio 18 d. (OL L 13, p. 39), pakeisto 2003 m. liepos 1 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr.1176/2003 (OL L 164, p. 12), 2 straipsnio 1 dalis siaurinamai aiškintina taip, kad šis draudimas netaikomas pardudant neišpilstytą alyvuogių aliejų ir alyvuogių atliekų aliejų „Bag in the Box“ būdu?

⁽¹⁾ OL L 155, p. 27.

Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. lapkričio 29 d. pareikštas ieškinys Vokietijos Federacinei Respublikai

(Byla C-490/04)

(2005/C 45/26)

(Proceso kalba: vokiečių)

2004 m. lapkričio 29 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Enrico Traversa ir Horstpeter Kreppel, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Vokietijos Federacinei Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad Vokietijos Federacinė Respublika pažeidė savo išipareigojimus pagal EB sutarties 49 straipsnį, numatydama, kad
 - a) užsienio įmonės už komandiruotus savo darbuotojus privalo mokėti įmokas į Vokietijos atostogų kasą netgi tuomet, kai pagal darbdavio išsteigimo valstybės teisės normas darbuotojai iš esmės yra apsaugoti taip pat (*Arbeitnehmersendegesetz* (Darbuotojų komandiravimo įstatymas) 1 straipsnio 3 dalis);
 - b) užsienio įmonės privalo išversti į vokiečių kalbą darbo sutartį (ar pagal darbuoto gyvenamosios vietos valstybės teisės normas, remiantis Direktyva 91/533, reikalaujamas dokumentus), darbo užmokesčio apskaitos pažymas, pažymas apie darbo laiką, pažymas apie išmokėtą darbo užmokestį ir visus kitus dokumentus, kurių reikalauja Vokietijos institucijos (*Arbeitnehmersendegesetz* 2 straipsnis);
 - c) užsienio laikino įdarbinimo įmonės privalo pateikti pranešimą ne tik prieš kiekvieną darbuotojo komandiravimą darbdaviui į Vokietiją, bet ir prieš kiekvieną jo įdarbinimą statybų aikštelėje (*Arbeitnehmersendegesetz* 3 straipsnio 2 dalis).
- 2) priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija teigia, kad atskiros *Arbeitnehmersendegesetz*, kuriuo Direktyva 96/71/EG buvo perkelta į nacionalinę teisę, normos ir toliau nesuderinamos su atskiromis šios direktyvos nuostatomis.

Normos, susijusios su kitoje valstybėje narėje įsteigto darbdavio pareiga mokėti įmokas į Vokietijos atostogų kasą

Komisijos nuomone, pareiga mokėti įmokas į Vokietijos atostogų kasą yra neleistinas paslaugų judėjimo laisvės apribojimas EB sutarties 49 straipsnio prasme, jeigu užtikrinama, kad darbuotojus komandiruojantys darbdaviai suteikia jiems tokį patį apmokamų atostogų dienų skaičių kaip numatyta pagal Vokietijos kolektyvinių susitarimų nuostatas, ir darbuotojams pagal valstybės, iš kurios jie yra komandiruojami, teisės normas suteikiama tokia pati ar panaši apsauga atostogų apmokėjimo požiūriu kaip ir Vokietijoje.

Normos, susijusios su kitoje valstybėje narėje įsteigto darbdavio pareiga išversti dokumentus

Komisijos nuomone, reikalavimas išversti dokumentus yra tinkamas patenkinti Vokietijos siekį vykdyti kontrolę. Tačiau, atsižvelgiant į Direktyvos 96/71/EG 4 straipsnyje įtvirtintą bendradarbiavimą teikiant informaciją, reikalavimas išversti visus dokumentus nėra būtinas ir todėl siekia pernelęgi toli.

Normos, susijusios su kitoje valstybėje narėje įsteigtos laikino įdarbinimo įmonės pareiga prieš kiekvieną komandiruooto darbuotojo darbo vietos statybų aikštelėje pakeitimą pranešti apie tai kompetentingai įstaigai

Nepaisant to, kad užsienyje įsteigtų laikino įdarbinimo įmonių pareiga pranešti apie pasikeitimus buvo nežymiai pakeista, Komisijos nuomone, ir toliau išliko nevienodas požiūris, kadangi Vokietijoje įsteigtų laikino įdarbinimo įmonių atveju pareigą pranešti apie pasikeitimus turi darbuotoją priimanči įmonė, o užsienyje įsteigtų laikino įdarbinimo įmonių atveju ši pareiga pagal bendrą taisyklę tenka komandiruojančiai įmonei ir gali būti perleista darbuotoją priimančiai įmonei tik sutarties pagrindu. Šis nevienodas požiūris yra neleistinas paslaugų judėjimo apribojimas EB sutarties 49 straipsnio prasme.

VAT and Duties Tribunals, Manchester Tribunal Centre 2004 m. lapkričio 24 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Dollond and Aitchison Ltd prieš Commissioners of Customs and Excise*

(Byla C-491/04)

(2005/C 45/27)

(Proceso kalba: anglų)

VAT and Duties Tribunals, Manchester Tribunal Centre 2004 m. lapkričio 24 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. lapkričio 29 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje *Dollond and Aitchison Ltd prieš Commissioners of Customs and Excise*. VAT and Duties Tribunals, Manchester Tribunal Centre prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar dalis sumos, kurią pirkejas sumokėjo bendrovei „D&A Lenses Direct Limited“ už specifines paslaugas, teikiamas bendrovės „Dollond&Aitchison Ltd“, ar jos įgaliotų bendrovių, turi būti įtraukta į bendrą sumą, mokamą už specifines prekes, ir tapti dalimi už specifines prekes mokamos ar mokėtinos kainos Tarybos reglamento Nr. 92/2913 ⁽¹⁾ 29 straipsnio prasme, jeigu pirkejas yra privatus vartotojas ir importuotojas, kurio vardu bendrovė „D&A Lenses Direct Limited“ moka importo PVM?

Specifinės prekės yra šios:

- i) kontaktiniai lęšiai;
- ii) valymo tirpalai;
- iii) mirkymo dėžutės.

Specifinės paslaugos yra šios:

- i) su kontaktiniais lęšiais susijusi apžiūra;
- ii) konsultacijos kontaktinių lęšių klausimais;
- iii) bet kokia vėlesnė priežiūra pirkejo pageidavimu.

- 2) Jei atsakymas į pirmąjį klausimą būtų neigiamas, ar apmokėjimas už specifines prekes vis dėlto gali būti apskaičiuojamas pagal minėto reglamento 29 straipsnį, ar turi būti nustatomas pagal jo 30 straipsnį.

- 3) Atsižvelgiant į tai, kad Normanų salos yra Bendrijos muitų teritorijos dalis, tačiau nėra PVM taikymo teritorijos dalis Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB ⁽²⁾ tikslais, ar nustatant, į kokią sandorio dėl specifinių paslaugų teikimo ir specifinių prekių tiekimo dalį ar dalis reikia atsižvelgti taikant Europos Bendrijų muitų tarifą, yra taikytinos Teisingumo Teismo 1999 m. vasario 25 d. sprendime CPP (C-349/96, Rec. p. I-973) nurodytos rekomendacijos?

⁽¹⁾ 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2913/92 nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą, OL L 302, 1992 10 19, p. 1.

⁽²⁾ 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo - Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas